

เทศน์เช้า วันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๒

พระอาจารย์สงบ มนฺตฺสฺนฺโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองแกว อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

เวลาเราพูดเรื่องกรรมะ ความอึดอัดขัดข้องเป็นเรื่องของกิเลส ความอึดอัดขัดข้องนะ ต้องทำให้หัวใจปลอดโปร่ง ใจปลอดโปร่งของหัวใจ ความสบายของใจ อันนั้นเป็นสิ่งที่ เป็นบุญกุศล ความอึดอัดขัดข้องมันเป็นเรื่องของกิเลส แล้วทำไมเวลาเราพูด ทำไมเราจุกจิกว่ะ ทำไมเราอึดอัดขัดข้องว่ะ ความอึดอัดขัดข้องของเรามันเหมือนปลา ปลาอยู่ในน้ำ ถ้าออกซิเจนมันไม่มี ปลาตายหมด แต่ถ้าปลามันอยู่ของมัน โดยออกซิเจนโดยตัวของมันเองตัวเดียวอยู่ในน้ำ มันจะมีความสุขของมันมาก

อันนี้ก็เหมือนกัน ความอึดอัดขัดข้องของเราเพราะอะไร เพราะความเข้ามา ปลาต้องอยู่กับน้ำไง ถ้าไม่มีน้ำมันไม่สะอาด น้ำมันไม่มีออกซิเจน ปลามันอึดอัดขัดข้อง ปลามันไม่ใช่อึดอัดขัดข้องในตัวของตัวเอง แต่ปลามันอึดอัดขัดข้องเพราะสิ่งแวดล้อม สิ่งแวดล้อมที่มันเข้ามา มันอึดอัดขัดข้อง เพราะมันหายใจไม่สะดวก มันอึดอัดขัดข้องเพราะมันอยู่กับสิ่งแวดล้อมนั้นไม่ไหว

แต่ถ้าเป็นกิเลสในหัวใจ มันอึดอัดขัดข้องในใจของปลานั้น ปลานั้นมันมีความมันอึดอัดขัดข้องในใจของมัน มันอยู่ด้วยความทุกข์ของมัน มันอยู่ด้วยความลำบากของมัน

แต่ถ้าปลามันมีความสะดวกสบายของมันนะ มันอึดอัดขัดข้องกับสิ่งแวดล้อมนั้นนะ ทีนี้ถ้ามันอึดอัดกับสิ่งแวดล้อมนั้น เรามาวัดมา เรามาเพื่ออะไรกัน มาเพื่อบุญกุศล น้ำ ถ้ามันไหลไปทางเดียวกัน น้ำมันก็คือน้ำ แต่สิ่งใดที่มันเป็นขยะ มันเป็นสวะ มันเป็นสิ่งที่อยู่ในน้ำ มันไม่ใช่ น้ำ นี่ก็เหมือนกัน ถ้าความเป็นไปเป็นมันเป็นธรรมชาติของมัน มันจะเหมือนกันไป มันเหมือนกับน้ำ ปลาที่อยู่ในน้ำนั้น น้ำมันคือน้ำ มันก็มีความสุขของมัน

เวลาคนมา ใครๆ มา เขามากันเองของเขาละ แต่มากันเองนะ วัดเราก็ต้องการศาสนาที่ดี เราต้องการศาสนา.. พุทธศาสนา ศาสนาแห่งปัญญาฯ ศาสนาพุทธเป็นที่พึ่งที่อาศัยของเรา แล้วเราพึ่งอาศัยได้ไหมละ ถ้าเราพึ่งอาศัยได้เหมือนกับปลาตัวนั้นนะ ถ้าปลาตัวนั้นมันอยู่ในน้ำที่ดี น้ำที่ดีแต่ปลามันไม่ดี ปลามันไม่ดี ปลามันมีกิเลส ปลามันมีความอึดอัดขัดข้องของมัน ปลามันต้องแก้ไขตัวของมันก่อน ถ้าปลามันแก้ไขตัวมันแล้ว ในออกซิเจนนั้น ในน้ำนั้นมันมีอยู่แล้ว ศาสนานี้ก็เหมือนกัน ศาสนาเป็นธรรมชาติ ศาสนาเป็นคำสั่งสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า แต่เราอึดอัดขัดข้อง

แต่ถ้าเราทำตัวของเราดีแล้ว ทำตัวของเราดีแล้วเพราะอะไร เพราะสังคมมันหลากหลาย คน ความเป็นไป ถ้าสังคมหลากหลาย มันเรื่องของเขากับเรื่องของเรา ปลากับน้ำมันอันเดียวกัน หรือเปล่า น้ำเป็นสิ่งแวดล้อมใช่ไหม ปลามันไม่ใช่ น้ำ น้ำก็ไม่ใช่ปลา นี่ก็เหมือนกัน สิ่งนี้เรื่องของเขา มันไม่ใช่เรื่องของเรา ถ้าเรื่องของเขา ไม่ใช่เรื่องของเรา เราไปแบกรับทำไม เราทำไมต้องไปแบกรับภาระเรื่องของเขาละ เรื่องของเขาเป็นเรื่องของเขา มันกรรมของสัตว์ นี่หน้าที่ของเรา องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านเทศนาว่าการแล้วเป็นผู้ชี้ทาง ถ้าใครจะเอาไม่เอา เป็นเรื่องของเขา มันอยู่ที่ความคัดปลงของเขาละ

วัตรปฏิบัติ มาวัดนี้มาประพฤติปฏิบัติกัน มาวัดมาเพื่อตัดแปลงตน ไม่ใช่วัดต้องตัดแปลง วัดให้เป็นความเห็นของตน ถ้าตัดแปลงวัดให้ตามความเห็นของตนนะ วัดมันก็ไหลไปตามโลก แล้วเราบอกว่าศาสนาเสื่อมๆ เพราะอะไร เพราะเราก็เป็นส่วนหนึ่งทำให้ศาสนาอันนั้นเสื่อม เพราะเราเอาแต่ความพอใจของเรา เราจะเอาแต่ความพอใจของเราละ ต้องได้ดั่งใจของเรา มันถึงจะเป็นสิ่งที่เราพอใจของเรา

แล้วพระก็เหมือนกัน พอเห็นว่าโยมต้องการ เดียวนี้เอาวัดไปไว้ในศูนย์การค้า มีความคิดกันว่าเอาวัดไว้ในศูนย์การค้า แต่ศาสนานะ เป็นที่อโคจร พระไปไม่ได้ ที่อโคจร ทำไมองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไม่อยู่ในเวียงในวังละ ทำไมองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าต้องออกอยู่ป่าอยู่เขาละ ทำไมองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าต้องออกไปอยู่โคนต้นโพธิ์ เวลาตรัสรู้ขึ้นมาในศาสนาพุทธเกิดที่ไหน เกิดที่ใจขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าที่โคนต้นโพธิ์นั้น มันต้นโพธิ์ต้นเดียว ไม่มีสิ่งวัตถุก่อสร้างใดๆ ทั้งสิ้นเลย แต่เราไปติดกันที่วัตถุก่อสร้างใช่ใหม ว่าสิ่งนั้นต้องเป็นเครื่องอำนวยความสะดวกกับเรา แม้แต่วัดก็จะเอาไปไว้ในศูนย์การค้านะ นี่

ความเห็นใจ โลกเป็นใหญ่ คนมีกิเลสเป็นใหญ่ แล้วศาสนา บริหารศาสนา จัดการศาสนา ศาสนา มันจะไปไหน มันก็ไปในความเห็นของโลกใช้ใหม่ แล้วเวลาพระขึ้นมาต้องเรียบริ้อย...ก็ หุ่นยนต์ไง! เอาหุ่นยนต์มานั่งไว้แล้วกราบหุ่นยนต์สิ กราบพระๆ ผ้าเหลืองก็ไปเสาชิงช้าสิ ผ้าเหลืองเต็มตู้เลย

นี่เราไปคิดกันแต่เปลือกข้างนอก เราไม่ได้คิดถึงวัตรปฏิบัติของพวกเราที่เรามาวัด เรามา วัดใจเรานะ วัตรปฏิบัติ คุณติ เขามาวัดต้องมีศีล มีสมาธิ มีปัญญา มาวัด ถ้าวัดนี้ วัดที่ปฏิบัติ เขา ต้องการความสงบสงัดของเขา เราก็อ่าส่งเสียงดัง เราก็อ่าอำนาจความสะกดกัน เพราะเราอยู่ ด้วยกัน ออกซิเจนด้วยกัน ปลาจะอยู่ด้วยกัน ฟุ้งของปลามันก็ต้องมีออกซิเจน มันก็ต้องมีน้ำที่ สะอาด เรามาถึงบ๊ีบ เขาอยู่กันด้วยความสงบสงัด เราก็อ่าประสาเราเลย เราก็อ่าเต็มทีของเราไปเลย โอ๊ย.. วัดนี้ดี.. วัดนี้ดี...มันดีที่วัด แต่เรามันไม่ดีเพราะเราส่งเสียงดัง เราไปขัดข้องเขาเอง วัดมันดี แต่เราไม่ดี วัดมีสิ่งที่ดีที่มันดี แต่ปลามันไม่ดี ถ้าปลามันไม่ดีขึ้นมา น้ำมันก็ไม่ดี แล้วน้ำกับปลามัน จะดีกันได้ยังไงล่ะ มันจะทำไมให้มันดีขึ้นมาได้ละ นี่แล้วทำดีขึ้นมา

คุณติ เวลาหลวงปู่ฉันนะ ท่านอยู่ในป่าในเขานะ เวลาพวกโยมจากสากลฯ จะไปทำบุญกุศล นะ คนแก่คนเฒ่าไปไม่ไหวก็เอาเกวียนไป พอเอาเกวียนไปนะมันเป็นคันนา มันไม่มีถนน หนทางไป ต้องซื้อถนนเข้าไป เขาต้องบากบั้น เขาต้องพยายามแสวงหาของเขา ถ้าใจของเขา เคารพบูชาของเขา เขาต้องแสวงหาของเขา

แต่นี้เราจะอำนาจความสะกดของเขา นี่เด็กมันไร้เดียงสา เด็กมันน่ารัก เวลาเด็กมันก็เป็นอีกอย่างหนึ่ง ไม่เป็นไร เด็กมันไร้เดียงสาน่ารัก แต่พ่อแม่ที่พาเด็กมา ในเมื่อสังคม เวลาของเด็กเราก็อำนาจความสะกดแก่เด็ก แต่เวลาที่จะฟังธรรมพ่อแม่ก็ต้องดูแลหน่อยหนึ่ง ต้องดูแล ลูกของเรา อย่าให้ไปกระทบกระเทือนคนอื่น มันมีความคิดความเห็นไปได้หมดนะ นี่เด็กมันไร้เดียงสา แต่ผู้ใหญ่มันทำอย่างนั้นไม่ได้ นี่ก็เหมือนกัน ในเมื่อเราจะอำนาจความสะกดกับโลก พุศกันนะ เอาวัดไปไว้ในศูนย์การค้า เพราะแะศูนย์การค้ามันจะได้แะวัด เขาไปศูนย์การค้านะ เขาไปเพลิดเพลินของเขา เขาไปตากแอร์ของเขา เขามีความเพลิดเพลินของเขา

เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเทศนาว่าการ อนุปปฟพิถา ต้องให้เรื่องของทาน ก่อน เรื่องของทานคือเรื่องเปิดหัวใจก่อน เรื่องทาน ผลของทานคือสวรรค์ พอถึงสวรรค์มันก็ยัง

เกิดยังตายอยู่ ต้องเนกขัมมะ เนกขัมมะถือพรหมจรรย์ พรหมจรรย์เสร็จแล้วถึงเทศน์อริยสัจจะ...
มันพร้อม! จิตใจของคนที่พร้อมแล้วถึงจะเทศน์ธรรมะให้ฟัง

จิตใจของคนที่มีน้เกาะเกี่ยวอยู่กับโลก มันไปเที่ยวศูนย์การค้าอยู่ มันจะไปเรื่องของโลก ไปเรื่องซื้อแสวงหาเรื่องของโลกๆ อยู่ จะเอาธรรมะไปยึดให้มัน นี่ดูความคิดของโลกเขาสิ ความคิดของโลกเขาคิดว่าธรรมะมันเป็นทางวิชาการ ใครๆ ก็จะมาศึกษาได้ไง ทางวิชาการ มันโลกีย์ปัญญา ไม่อย่างนั้นจะมีปริยัติทำไม ทำไมต้องมีปฏิบัติ ปฏิบัติเอาไว้ทำไม ปฏิบัตินี้ แล้วปริยัติเรียนกันมานะ ๘ ประโยค ๑๐๐ ประโยค แล้วรู้ไหมว่าสิ่งใดควรไม่ควร เรียนธรรมะมาแล้ว มันก็เรื่องข้างนอก มันเรื่องของน้ำ ใ้ปลา มันไม่รู้ตัวมันเองเลยนะ ปลาอาศัยออกซิเจนอยู่ในน้ำ มันยังไม่รู้เลยมันอาศัยออกซิเจนในน้ำนั้นหายใจนะ นี่ศึกษามาแล้วศึกษามาทำไม นี่มันเรื่องของโลก โลกเป็นใหญ่ ถ้าโลกเป็นใหญ่...เป็นไปไม่ได้!

ถ้าธรรมะเป็นใหญ่ วัตรปฏิบัติเราต้องอาศัยตรงนั้น เราต้องมีวัตรปฏิบัติของเรา เราต้องมีวัตรปฏิบัติขึ้นมาวัดใจเรา ใจเรามีพอใจไหม ใจเรามีความขัดแย้งไหม นี่ขัดข้องใจ ฟังว่าเป็นเรื่องของกิเลส แล้วขัดข้องใจเพราะเหตุใด ขัดข้องใจเพราะเราคิดพลาดเอง เรามาไม่ทันเอง เราทำอย่างไรของเราเอง เรามาแล้วเราควรทำอะไรให้มันไม่ขัดแย้งกัน ให้มันเป็นไป ความเสมอภาคเป็นธรรม ความเสมอภาค ความเห็น นี่ทฤษฎีมานะเสมอกัน ความเห็นทฤษฎีมานะเสมอกัน แต่มันเป็นได้ยาก

การเกิด ถ้าเกิดในประเทศอันสมควร เกิดในสังคมที่ดี เกิดในประเทศ แล้วเราเกิดในสังคมไทย อย่างน้อยเราก็เป็นชาวพุทธนะ ชาวพุทธมันจะมองถึงเรื่องศีล ศีล สมาธิ ปัญญา พูดถึงความเข้าใจกันได้ อย่างน้อยเขามีพื้นฐานอยู่แล้ว นี่ก็เหมือนกัน ถ้าอย่างน้อยมีพื้นฐานอยู่แล้ว เรามีทฤษฎีเสมอกัน มีความเห็นเสมอกัน นี่สังคม ถ้าสังคมไม่มีความร่มเย็นเป็นสุข สมณะ ชีพราหมณ์ จะประพฤติปฏิบัติได้อย่างไร นี่เขาเกิดสงคราม เขามาพัวพันกัน เราจะมานั่งพุทโธๆ อยู่ได้อย่างไร เวลาเกิดสงครามกันนะ เราก็ต้องออกไปเพื่อบริหารจัดการให้สังคมนั้นสงบร่มเย็นขึ้นมา เราถึงมาพุทโธๆ ของเราได้

แต่สังคมเป็นสังคม เราเป็นเรานะ นี่น้ำเป็นน้ำ ปลาเป็นปลา ความสำเร็จมันสำเร็จอยู่ที่ปลานั้น ความสำเร็จ ความเป็นไปในหัวใจเรามันอยู่ที่หัวใจของเรา มันไม่เกี่ยวกับสังคม แต่

ต้องอาศัยตั้งคมอยู่ อยู่กับโลกแต่ไม่ติดกับโลก แต่ถ้าอยู่กับโลกยึดโลกเป็นใหญ่ นี่จะอำนวยความสะดวกอะไรไปหมด ทุกอย่างจะมีความสะดวกสบาย มั่นก็สะดวกสบายของกิเลสไป

หลวงตาท่านพูดประจำ “จะภาวนาก็หมอนผูกคอมันไป กลัวมันจะไม่ได้นอนใจ” นี่อำนวยความสะดวก ถ้ายังไม่ได้ปฏิบัติเลยนะ ความสะดวกให้ทุกอย่างเลย กิเลสมันก็ขี้มนะสิ แต่เวลาปฏิบัติ พอมันจะมีความทุกข์ยากหน่อย ขาอ่อนเลย ไปไม่ได้ นั่นนะ กิเลสมันทอนกำลังแล้ว แต่ถ้ามันจะมีขนาดไหน

ชุดงควัตรมีไว้ทำไม พระป่ามีไว้ทำไม เวลาพระป่า วัดป่ามีไว้ทำไม วัดกับวัดต่างกันอย่างไร วัดปฏิบัติมันต่างกันตรงไหน พระชุดงควัตรมันอยู่ที่ไหน พระชุดงควัตรมันอยู่ที่ชุดงควัตร ๑๓ ข้อ พระชุดงควัตรไม่ใช่ผ้าสีต่างๆ ผ้าสีต่างๆ โยมมุ่งสีคำดีกว่าพระอีก มันอยู่ที่การประพฤติปฏิบัติ มันอยู่ที่ศีลธรรมจริยธรรมในหัวใจ มันอยู่ที่การกระทำอันนั้นขึ้นมา แล้วถ้าอยู่ที่การกระทำอันนั้นขึ้นมา เราจะส่งเสริมไหม ถ้าเราส่งเสริม ธรรมเป็นใหญ่ ความขัดแย้งในใจเราก็คือเรื่องกิเลสทั้งหมด เรื่องกิเลสทั้งหมดเราต้องตัดแปลงที่นี้ วัดปฏิบัติที่นี้

เวลาไปวัดมันขัดเกลา ไปวัดไปวาเราก็ตึงเกต เราทำอะไรผิดพลาดบ้าง เราพัฒนาตัวของเราขึ้นมา เราพัฒนาตัวเราให้ดีขึ้น นี่วัดปฏิบัติ นี่มีข้อวัตร วัดไม่ร้าง เห็นไหม พระเต็มวัดเลย แต่ไม่มีพระสักองค์หนึ่ง เพราะไม่ทำข้อวัตรปฏิบัติ ในวัดสกปรกโสโครก กิจของสงฆ์ ๑๐ อย่าง กวาดลานเจดีย์ วัจกุฎี ทำความสะอาดในวัด ถ้าพระเป็นพระ วัดทุกวัดในประเทศไทยจะร่มเย็นเป็นสุข ญาติโยมจะเข้าไปแล้วด้วยความชื่นใจหมดเลย แต่มันมีแต่วัดเฉยๆ ไม่มีพระ! เพราะมันไม่มีกิจของสงฆ์ไป ไม่รู้จักตัวของสงฆ์ ปลาไม่รู้จักตัวของปลาเองไป มันจะอาศัยแต่น้ำที่มีออกซิเจนอยู่ของมันไป แล้วมันจะอยู่กันไปอย่างไร แล้วศาสนาเสื่อมๆ แล้วเราเป็นอย่างนั้น โอ้ย.. ดี วัดนี้ดี สบาย เขาไม่ว่าอะไรเลยนะ ไปถึงถิ่นนอนสบาย วัดดี...นี่โลกเป็นใหญ่

ถ้าธรรมเป็นใหญ่ วัดไม่ร้าง มันจะมีวัดปฏิบัติ เราจะมีข้อบังคับตัวเราเอง เราจะต้องมีข้อบังคับตัวเราเอง ต้องมีข้อวัตรปฏิบัติ แล้วข้อวัตรปฏิบัติจะตัดแปลงตัวเรา แล้ววัดที่ไม่ร้าง คุณใครมาทุกคน โอ้ย.. ที่นี้ทำสะอาด ที่นี้ทำกันเมื่อไร...กูเข้ากูเย็น กูทุกวัน นี่ไม่ต้องมีใครสั่ง เพราะมันเป็นธรรมชาติขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าที่มีอยู่แล้วใช่ไหม นี่มีมาตั้งแต่สมัยพุทธกาลแล้ว แล้วมีอยู่แล้ว

เวลาพระไม่ดีขึ้นมาก็ออกกฎหมายกันๆ กฎหมายบังคับใครได้ กฎหมายออกมาเพื่อจะหลบหลีกกัน ออกกฎหมายมาเพื่อจะหลบหลีก แต่ถ้าใจเราเป็นธรรมนะ ธรรมวินัยมีอยู่แล้ว สิ่งนี้มีอยู่แล้ว พระพุทธเจ้ามีอยู่แล้ว ธรรมมีอยู่แล้ว เราก็ทำตาม เราเคารพองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

หลวงตาท่านบอกเลย “เหยียบหัวพระพุทธเจ้ากันไป กราบไหว้พระพุทธเจ้าเต็มมือ เท่าที่เหยียบหัวพระพุทธเจ้ากันไป”

มาวัด แต่กิเลสมันเหยียบย่ำกันไป กิเลสมันก็เหยียบย่ำกันไปๆ แต่มาวัดๆ ถ้ามันมีวัตรปฏิบัติขึ้นมามันต้องแก้ไขที่นี้ รู้กันที่นี้ แล้วทำที่นี้ ถ้าวัตรปฏิบัติ ใจเราดีขึ้นมา นี้วัดไม่ร้าง ในหัวใจเราก็มีพุทธโฆ ในหัวใจเรามีพระพุทธเจ้า เราก็เคารพพระพุทธเจ้า ทุกคนมีความรู้สึก ทุกคนมีหัวใจ ทุกคนมีความรับรู้ได้ ความรับรู้อันนั้น เราพัฒนาของเราเพื่อประโยชน์กับเรา แล้วมันจะได้อะไรเป็นภาระกับใคร ไม่ต้องหาบหามนะ

ล้ำมาก เราล้ำมาก มันอึดอัดมาก อึดอัดจริงๆ นะ แล้วพูดไปก็ว่ากิเลสๆ ทุกคนจะบอกว่าเรานี้ดูมากๆ แล้วใครก็ว่าเลนๆ ใครว่ามันก็เรื่องของเขานะ นักเลงไม้นักเลงก็ตรงนี้ไง สิ่งที่มีมันจะไม่มีสิ่งใดเลยก็ได้ ต่างคนต่างอยู่ ต่างคนต่างไปก็จบ แต่มันต้องอยู่ด้วยกันนะ มันจะเอาธรรมเป็นใหญ่หรือจะเอาโลกเป็นใหญ่ ถ้าเอาโลกเป็นใหญ่มันก็เป็นเรื่องของโลกทั้งหมด มันจะน้อมลงมาไม่ได้ แต่ถ้าจะเป็นธรรม ธรรมไปเกี่ยวกับโลกเขาทำไม สังคมเป็นสังคม สังคมไม่ใช่เรา แม้แต่ร่างกายยังต้องทิ้งเลย “ชีวิตนี้มีการพลัดพรากเป็นที่สุด” ชีวิตเรายังไม่อยู่กับเราเลย แล้วจะไปเกี่ยวเนื่องกับใคร แต่นี่ก็เพื่อประโยชน์โลก เพื่อประโยชน์โลก

ฉะนั้น มาแล้ว ต่างคนต่างคิด ไม่ใช่เราคุณนะ มันเต็มที ไหลกันไป คุ่นชินกันไป เหยียบย่ำกันไป เพราะความคุ่นชิน แต่ถ้ามันมีการเคารพบูชาขึ้นมา มันจะมีระยะห่าง ดูไปวัดสิ ทำไมถ้าพระที่เวลาบูชาทำไมเรากราบด้วยหัวใจของเรา แต่ถ้าพระดีๆ พระดีก็คนใช้ใจ พระดีก็คอยมาเสิร์ฟน้ำเสิร์ฟข้าวให้เราใจ พระดี แล้วถ้าครูบาอาจารย์ของเราละ พระนะ ไม่ใช่คนใช้ของเรา ไม่ใช่ที่เสิร์ฟอาหารให้เรา พระเป็นที่เคารพบูชาของเรา เราต้องทำตัวของเราให้เป็นคนดี แล้วศาสนาจะเจริญ เอวัง